

Bojan Ćirić: Malacky majú najlepších fanúšikov na Slovensku!

5.6.2026 - Jánošová. | Mesto Malacky

Na konci apríla sa skončila sezóna nášho A tímu mužov v Niké Handball extralige. Hoci Záhoráci v poslednom zápase podľahli ŠKP Bratislava, extraligovú príslušnosť si udržali. Stretnutie sa nieslo v znamení rozlúčky s odchádzajúcim trénerom Bojanom Ćirićom, viacerými hráčmi a tímovým vedúcim Brankom Grichom. Trénera Ćirića sme pri tejto príležitosti požiadali o rozlúčkový rozhovor.

Rodák zo srbského Belehradu prišiel na Slovensko pred piatimi rokmi, keď začal trénovať starší dorast Záhorákov Stupava/Malacky. V ďalšej sezóne sa stal kormidelníkom mužov, ktorých sprevádzal v slovenskej extralige. Malacky – ako tím TJ Strojár – boli pred spojením mužstiev Stupavy a Malaciek (2021) súčasťou extraligy od roku 2016.

Žiadnemu fanúšikovi malackej hádzanej neušlo, ako vážne ste vždy brali trénovanie mužstva Záhorákov. Prežívali ste každý jeden gól a záležalo vám na každej jednej minúte zápasu. Kde sa vzalo toto odhodlanie a zánietenie pre malackú hádzanú?

Celý život som zvyknutý dávať energiu do tohto športu. O nás z Balkánu sa vraví, že máme horúcu krv, a asi je to aj pravda. Podľa mňa tam treba dať emóciu, energiu. Ak sa to nedeje, výsledok nemôže byť na najvyššej úrovni. Chalani to pochopili tiež a energiu mi vracali naspäť.

Ktoré momenty počas vášho pôsobenia pri Záhorákoch vám utkveli v pamäti a rád na ne spomínate? Je aj nejaký negatívny zážitok, ktorý by ste najradšej vymazali z pamäti?

*Zažil som tu veľmi veľa pekných momentov. Ale jedna spomienka je naozaj výnimočná. A to, keď sme hrali prvý rok s A tímom v extralige a vyhrali sme nad Košicami v športovej hale Malina. Energia, ktorú nám vtedy dali naši fanúšikovia, bola neuveriteľná. Mali sme mladý tím, ktorý dokázal zabojovať a vyhrať proti skúsenému súperovi, dokonca aj proti legendárnym menám ako Straňovský, **Hruščák**, Loch, Tumidalský. Toto si budem pamätať asi navždy. Ale okrem toho som zažil aj veľa iných veľmi príjemných zážitkov.*

Okúsili sme aj ťažké momenty, ale nerád by som to bral ako negatívne spomienky. Sú to skôr skúsenosti. Vďaka podpore celého tímu a komunity okolo hádzanej sme to vždy vedeli zvládnuť. Vďaka ich podpore a dôvere nemám na Slovensko zlé spomienky, a preto sa vždy rád vrátim. A verím tomu, že sa aj jedného dňa vrátim.

Čo bolo hlavným dôvodom vášho rozhodnutia ukončiť pôsobenie pri tíme HC Záhoráci?

Celých 5 rokov som poriadne nebol doma a začalo mi to chýbať. To je dôvod, prečo tu končím. Bolo to ťažké rozhodnutie, pretože tento klub mám rád. Je výnimočný svojou rodinnou atmosférou. Takých klubov nie je veľa.

Ako by ste zhodnotili svoje pôsobenie v Malackách ako celok?

Spoznal som veľa skvelých ľudí, s ktorými budeme mať určite kamarátsky vzťah na celý život. Tých 5 rokov, ktoré som tu na Záhorí prežil – pretože sa ne bavíme len o Malackách – si budem pamätať celý život. Je to veľmi pozitívne obdobie môjho života.

Na čo ste najviac hrdý počas vášho pôsobenia v klube? Ako sa podľa vás mužstvo posunulo počas vášho vedenia?

Najviac som hrdý na to, čo sa nám počas môjho pôsobenia podarilo vybudovať – nielen po športovej stránke, ale aj po ľudskej. Klub sa určite posunul dopredu aj v samotnej hádzanej, no pre mňa je najcennejšie to, že sme v áčku vytvorili prakticky jednu veľkú rodinu. Vznikli medzi nami vzťahy a priateľstvá, ktoré zostanú aj dlho po skončení kariér či sezón.

Veľmi si vážim aj to, že klub mal silné prepojenie so Srbskom – pôsobilo tu veľa srbských hráčov, bývalí hráči sa stále zaujímajú o fungovanie klubu a slovenskí hráči zase chodili za hádzanou do Srbska. Aj to ukazuje, že sa tu vytvorilo niečo výnimočné.

Snažil som sa hráčom odovzdať skúsenosti, ukázať im iný systém práce a pomôcť im v rozvoji. Určite to však nebol výsledok práce jedného človeka. Veľkú zásluhu na tom mal Dávid Krajčír, ktorý s hráčmi intenzívne pracoval po silovej stránke, rovnako aj tréneri dorastu Pavol Stachovič a Tomáš Stachovič, ktorí odvieďli obrovský kus práce pri výchove mladých hráčov. To, že sa viacerí z nich dokázali presadiť v A-tíme, je najmä ich zásluha. Hádzaná je tímový šport a aj náš posun bol výsledkom spoločnej tímovej práce.

Čo vám bude z pôsobenia v Malackách chýbať najviac?

Najviac z Malaciek mi určite budú chýbať ľudia. Mám tu veľmi veľa priateľov. Verím, že sa stretneme, či už na Slovensku, alebo v Srbsku.

Aké sú vaše ďalšie plány v trénerskej kariére? Zostávate pri hádzanej alebo zvažujete aj inú životnú cestu?

Pravdepodobne si dám krátku prestávku, ale pri hádzanej určite zostávam. Hádzaná je celý môj život a je to cesta, ktorú mám rád. Verím, že ju robím dobre.

Čo by ste odkázali fanúšikom HC Záhoráci Malacky?

Fanúšikom by som chcel z celého srdca poďakovať za tých pekných 5 rokov. Zažil som od nich obrovskú podporu, aj vo chvíľach, keď mi bolo ťažko, nielen vtedy, keď sa nám darilo. Ľudia v Malackách hádzanú jednoducho milujú a stáli pri nás, vycítili, že na ihrisku nechávame všetko. Tieto momenty si vďaka nim budem pamätať celú kariéru. Môžem povedať, že pre mňa sú najlepšími fanúšikmi na Slovensku.

Ako vidíte budúcnosť klubu po vašom odchode?

Verím, že klub bude z roka na rok silnejší. Verím, že sa budú posúvať stále ďalej, a to nielen muži, ale aj ženské družstvá. Kormidlo áčka po mne prevezme Tomáš Stachovič – je to človek, ktorý žije pre hádzanú a dáva do nej obrovské emócie, empatiu a sto percent zo seba. Verím, že sa mu bude dariť a potiahne chlapcov k ešte lepším výsledkom. Každý, kto ho pozná, vie, že je dušou aj srdcom malackej hádzanárskej komunity. Držím mu palce.

Mrzí vás veľmi posledná prehra? Chlapci vám možno až priveľmi chceli dať víťazstvo na rozlúčku, no nepodarilo sa.

Ten zápas sme emočne nezvládli. Nebolo to len o tom, že som sa lúčil s mužstvom, ale lúčili sa aj niekoľkí hráči, ktorí klubu dali veľa, a tiež vedúci družstva. Emócie nás tentokrát prevlcovali.

Chalani nehrali dobre, ŠKP bol lepší celý zápas. Beriem to ako moju chybu, to mi je ľúto, ale na druhej strane bolo týchto posledných šesťdesiat minút v sezóne na druhom mieste. V športe nejde vždy o tie dva body.

Aká bola rozlúčka po poslednom zápase?

Rozlúčka bola fenomenálna! Prišlo množstvo hráčov, ktorí s nami hrávali počas môjho pôsobenia – z Čiech aj zo Srbska. Celý večer bol veľmi emotívny. Čo sa týka darčiekov, myslím si, že to najlepšie, čo som dostal, bol práve tento zážitok. Spomienky zostanú na celý život. Okrem toho som dostal napríklad aj spomienkovú plaketu či podpísaný dres všetkými hráčmi.

Ako sa vraví, niečo sa končí a niečo sa začína. Veríme, že tak ako pre malacký hádzanársky klub, tak aj pre trénera Ćirića sa otvárajú nové dvere plné príležitostí a úspechov. Ďakujeme za všetku námahu a nikdy sa nekončiace nasadenie pre malackú hádzanú! Želáme pevné zdravie a veľa šťastia.

Rozhovor pripravila N. Jánošová.

Foto: archív B. Ćirića

<https://malacky.sk/bojan-ciric-malacky-maju-najlepsich-fanusikov-na-slovensku>